

Όταν ήρθε ο ελληνικός στρατός το 1912
Αφήγηση (απομαγνητοφωνημένο απόσπασμα 1978) του Γιάννη
Κωνσταντόπουλου (Κατσιούλη)

“Όταν ήρθει ο ελληνικός στρατός, εγώ ήμουν 12 χρονών. Τα θυμάμαι όλα πολύ καλά. Ειμείς δεν είχαμε τούρκ(οι) στου χουριό, αλλά απ’ του Ξέρασμα μέχρι τ(ου) Μιταξά ήταν γιομάτου, εκείνις τ(ι)ς μέρις. Άλλ(οι) έρχονταν, άλλ(οι) έφυγαν. Όλου του βράδ(υ) ακούγονταν πυροβόλα και όπλα. Ιδώ παραπάν(ω) στου Ξέρασμα μέχρι του Ριάχουβου κι τσ’ Καλδάδισ, ήταν γιομάτου Τούρκ(ους). Τα ξημερώματα όταν έφτασε του ελληνικό, δεν έκαναν τίπουτα. Μόνου κοιτούσαν, να φύγ(ου)ν. Μια ουμάδα τούρκοι ήθιλαν να παρ(ου)ν όμηρους άντρες απ’ του χουριό, αλλά δεν τα κατάφισαν. Πήραν όμως απ’ τ’ Μιταξά. Καμιά πενηνταριά άντρες θα πήσαν. Όταν πεινούσαν ιδώ απ’ του Χαϊρι, άρχισε να βάζει απάν(ω) απ’ τ(η)ν Τσιτσιούλα το ελληνικό πυροβολικό, αλλά ήταν μακριά κι δεν τ(ου)ς πρόλαβαν. Τ(ου)ς πήσαν μαζί τ(ου)ς στα Σέρβια κι τ(ου)ς σκώτουσαν.

Του χουριό ήθηλει να πάει να διχτεί του στρατό. Οι τρανοί ιδώ στου τσκάρ(ι) συζητούσαν τι να καν(ουν). Σι λίγου είδαν καμιά δικαριά έλληνες αξιωματικούς να κατιβαίν(ουν) απ’ τ(ου) Αλέξ(η) τη βρύσ(η). Μπήκαν στου χουριό καβάλα στ’ άλουγα. Τ(ου)ς νπουδειχτήκαμε καλά. Σι λίγου ήρθει είδησ(η) ότι στου Ξέρασμα, ένας Τούρκ(ους), που έχει ξημείνει, πυροβόλ’τσει κι σκώτουσει τον Παπαδήμα. Αυτός ήταν Ταγματάρχης. ...”

Απομαγνητοφώνηση Τάκης Παπαθανασίου